

ח"כ דראושה: אני פועל עליפי הוראת ערפאת

לקהיר הנהגתי הפגנה בתגובה על שריפת כרמי הענבים של הפלסטינים ע"י המתנחלים. ובשל תמיכתי החומרית והמוסרית לאינתיפאדה פארה מאז יומה הראשון הגישו אותי השלטונות הצבאיים לריון פע"מיים בטענה של ביצוע פעולות טרור, ואני עדיין מצפה לפסק דין

ש: האם מי שרוצה לשרת את ארצו מסכים לשבת ולשתף פעולה לשבת ולשתף פעולה עם האויבים?

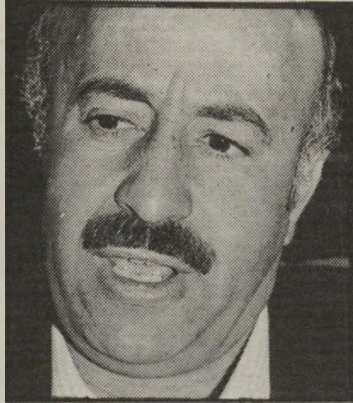
ת: איני משתף פעולה עם האויבים. האחים הפלסטינים בפנים ובחוץ יודעים זאת היטב. וכל צדדי בפנים נעשים בהוראות מיאסר ער"פאת וכמה ממנהיגי הארגון והם יודעים עליהם. ומי שטוען טענות כאלה יודע את המצב העובדתי שבו חיים הפלסטינים בפנים. ישנם 100 אלף בעלי זכות בחירה וזכות להיות מועמדים לגופים ביצועיים שונים ורוצים להרכיב כוח פוליטי היכול להשפיע על המוסד הצבאי השליש למען הגשמת השיוון ופתרון בעיות האדמה והחינוך והתקציבים והמגורים והעבודה.

ש: מה הן החושותך האמיתיות כחבר בכנסת הישראלית כאשר שורשך הם בצנצנת?

ת: אני חלק בלתי נפרד מן העם הפלסטיני ומן האומה הערבית בתרבותנו ושפתנו וחינוכנו והשתייכותנו הלאומית. כ"כ אנו לא בחרנו את האזרחות הישראלית אלא היא נכפתה עלינו מטעם הכיבוש. כל הערבים והעולם יודעים זאת היטב. אורחותיו וזכויותיו של לה חוקים מוטלים וחובות וחוקיות. על כן אני משתתף בחברות בכנסת להגן על זכויותנו ולהחיות בהן ועל מנת שלא לאפשר לקיצוניים היהודים לטעון שאין לנו זכות כלשהיא בתוך המדינה הישראלית.

ש: יש הסבורים שאין לך זכות לשאת דרכון ערבי? ת: אני משרת את בעיית מולדתי מבפנים ואני לא משתף פעולה עם הישראלים, להיפך, אני עומד כנגדם על המשמר, כפי שעושים פלסטינים אחרים וזולתי מחוץ לארמות הכבושות. ומטרננו היא הקמת מדינתנו העצמאית. וביים שתקום המדינה אני מצפה לפסק דיני מטעם הנהגתה — לכיבוי או להוצאתי להורג.

מתוך ראיון בשבועון אל-מג'לה מיום 12.9.89 (עמ' 11).



ח"כ דראושה
זחול על הבטן עד טונית

ש: האם אתה מבקר בקהיר בתור ח"כ ישראלי או בהיותך פלסטיני המתקומם נגד הכיבוש בתוך ארצו?

ת: לא באתי לקהיר בתור ח"כ או כנציג של גורם כלשהוא בתוך ישראל, אלא בתור אחד מנאכקי (לוחמי) העם הפלסטיני אשר נאבק בכיבוש פנים (מונת פוליטי — אלדאח'ל — המשמש לציון הטרור טוריה שבשלטון ישראל). וכ"כ בהיותו ראש המפלגה הדמוקרטית הערבית שהיא המפלגה הערבית הראשונה בתוך פלסטין בצל הכיבוש הצבאי הישראלי. ואכן באתי בראש משלחת מטעם המפלגה הזו ע"מ להיפגש עם מנהיגי המפלגה הלאומית המצרית מתוך תקווה שמפגשנו יניב שיתוף פעולה הרוך.

ש: יש אומרים שהתאמת עצמך למדיניות של הישראלים בארמות הכבושות וכי התעלית מעל המטרות הלאומיות של העם הפלסטיני?

עיתונות ערבית

ת: דבר זה לא היה ולא יהיה לעולם. התשובה הטובה ביותר על שאלה זו יכולה לבוא מבני העם הפלסטיני. שאלו אותם מי הוא הנציג (בכנסת) הפותח לבו ושכלו וביטו תמיד לבני מולדתו ומקל עליהם את עול הכיבוש ומגיש להם יד מסייעת? הם יספרו שיהו עבר אלוהאב דראושה. ואם יספר לישהו דבר שונה מכך הריני מוכן ללכת אל יאסר ערפאת בזחילה על בטני מירושלים לתוניס ע"מ שיהרגני, במקום שיאמר עלי שאני התאמתי עצמי למדיניות הישראלים

ש: מה הגשת אתה או מפלגתך לאינתיפאדה הפלסטינית לאחר עשרים חרשים מאז החלה?

ת: מן הרגע הראשון הכרזנו על שביתות רצופות ביתר עם אחי הפלסטינים בפנים (ישראל) כתמיכה לאינתיפאדה וכן קיימנו הפגנות. ביתר עם חברי המפלגה הדמוקרטית הערבית תיאמתי את החלטות ועדת המעקב.

ביקרנו בכל הכפרים והערים ובתי הכלא הפלסטינים תוך קריאת תגר על החוקים הפשיסטיים שכופים כוחות הכיבוש. ובטרם באתי

משמאל לשמאל

ענת גטוויסמרי

את הענין הפעוט שנקרא תיק האוצר, ומחזיק באופן משונה במינוי של עצמו בתפקיד שר החוץ. ראה נסיעותיו לוואשינגטון.

התנערות המובטלים אם כן, שתהיה ברור כה בשנה הבאה, מוטב לה להיות בשיווק אגרי סיבי, אחרת תהיה נעירת חמור בלבד. כפי שקרסה לה בדומיה תכנית מאה הפרוייקטים, כמו שהמיתון חובק כאן כל עסק וכל בית. בשנה הבאה בירושלים, נהוג לומר. השנה הבאה היא שנת האבטלה. לפחות ההפגנות יהיו בירושלים, כשורה גרולה אל תצפו שתבוא משם.

מהומות בהלוויית, למשל. הצד היהודי בש"חיים כשנה שחלפה, השיג תקימים בכתי"מ ש"פט שלא היו מביישים כל שלטון אנארכיסטי, פגום.

האינתיפאדה הישראלית שהחלה משנה שעברה היא זו שנשמע עליה בוו שתבוא. אנשים הם לא קרטונים" קבע איוה פלג שולי בהסתדרות. אבל כל עוד עומדת ההסתדרות במתכונתה, לא תשתנה התפישה הרואה בנו קרטונים. מה גם שתורדמת ראש ממשלתנו וארישותו לענין זה כה רבה. ובהתחשב בעוב"ד ששר האוצר הנוכחי מר שמעון פרס שכח

קשה מאד להתחמק בלי חשבון נפש לאור מי, כמעבר הזה שבין השנים. זו שהיתה וזו שתהיה.

על לשון המאזניים עומדת כמוכן האינתיפאדה. ללא ספק זו היתה שנתם של המתקוממים, המתנערים בני שני העמים. הכורעים תחת הממשלה הישראלית.

התקוממותם של תושבי השטחים — הער"בים ושל המתנחלים היהודים, והתנערותם של 150 אלף המובטלים שכבשה הבאה עוד נשמע מהם ביתר שאת. וזו התקווה האחרונה. אינתיפאדה כאמור בתרגום לעברית — פירושה: נעור אבק. ובחידוד קל מפיו של אורי פורת הלשעבר של השנה שעברה — נעור, בא מנעירת חמור.

השנה שחלפה למרכה הפלא הותירה את חיילנו מתרועעים ברחובות ובסמטאות חשור כים ככפרים ערביים חשופים למטר אבנים, דקירות סכין ושאר אמצעים קטלניים. התוש"בים כרוחו הערבי שם לא ירעו גם אם יפתחו להם בתי מלון ולא רק בתי ספר. הפלסטינים, למרות תדרמת של ראש ממשלתנו יצחק שמיר ולמרות דבריו הרטורים של שר הבט"ח חזן יצחק רבין, ימשיכו להתנער עד שתשב ממשלתנו רווית האישים החשובים למשא ומ"ת עם אש"ף. ולמה אש"ף — לפחות מחשבון השנה שהיתה, זו הנהגה הערבית היחידה הברורה שיש כיום בשוק הערבי.

התושבים היהודים שבשטחים מומן התנע"רו אף הם ולא יעורו אלף התנצלויות לאחר



ציון צמירי, העולם הזה

דיאלה אשכנזי

איזון חוזר

"ידיעות אחרונות" נאות לתת לאהרון בכר ז"ל את המילה האחרונה. את מיטב רשימותיו הוציא בספר "יריות באוויר". גם אני הייתי בין קול קוראיו. אהרון בכר יזכר כגיבור מקומי". אין כאן כוונה להפחית מערכו, חלילה. בימינו, כשהאוניברסלי הפך למרדד כמעט בלעדי לערכו של יוצר, רבים רואים בכינוי "גיבור מקומי" שם גנאי. אין זה כך. האוניברסלי הוא רק מחצית העניין האנושי. אין לנו הערכה מס'פקת למקומו של היחודי שבתרבויות אנוש. השוני בין קבוצות אתניות, עמים ולאומים לא פחות בעל ערך מהמכנה המשותף. סופי רים המכסאים תרבות מקומית בצורה שור"שית ואותנטית, וז לא יבין אותם, אפילו כתרגום. אהרון בכר, גיבור מקומי, כתב כ"אחד מאיתנו", וזה היה מקור עצמתו.

★ ★ ★

מעשה באיש רשע ומרושע שבכל חייו עשה רק מעשה טוב אחד — חילץ עגלון ששקע בכור. בלכתו כדרך כל בשר, עמד הרשע לפני כס הקב"ה. כשהערימו על כפות המאזניים את כל עוונותיו מול המע"שה הטוב שעשה לא נשאר ספק בגודלו אך סיגורו של הרשע לא עמד גואש. על כף הזכות הערים זה אחר זה את העגלון והעני לה, את הסחורות והבהמות אך מרוב רשע, לא היה בהם לאון את כף המאזנים. בנסיון אחרון, השליך אל תוך כף המאזנים גם את הבוץ מהעגלה והטה את הכף לטובת מרשו. יהודים המחפשים סימטריה יהודית יערי"כית בכל מחיר, מגיעים עד סף לימוד סני"גוריה על מעשים שאין עליהם מחילה, בכדי לאזן 1100 מקרי הצלות אשתקד כ"135,000 דונם יער — הכוללים כמיליון עצי קק"ל, כדי לאזן 80 שריפות באזור ירושלים ויהודיה השנה, והשריפה הגדולה בכרמל — כמו בסיפור העגלון, זקוקים עורכי הדין וחשבון", להרבה בוצ. כחיפוש אחר סיבות מקלות, ירון לונרון הצליח, בקושי רב, לגייס "מאות דונמים שהורעלו ע"י מתנחלים בפעולות ענישה". מהיכן יבוא הבוץ הגואל? את כף החובה של היחוד"דום. מאזנים עם כף החובה של הפלסטיני"איים, גרושת העצים השרופים — בכל כובד משקלם של עצווי אנסר, פצועי והרוגי האינתיפאדה, וליתר הביטחון, זורק לונרון אל תוך כף המאזנים גם את אבני בתי רוצחים, שפוצצו. לזה קוראים חשבון נפש.

★ ★ ★

"מה התשובה?" שאלה המשוררת האמי ריקאית גרטורד שטיין הגוססת. "אנו לא יודעים", ענתה חברתה, אליס ב. טוקליס. אז מה השאלה?" שאלה גרטורד והשיבה את נשמתה לבורא. אולי רצתה להגיד שיר"ת תשובות שאנן שאלו שואלים מאשר התשובות שאנו נותנים. לי אין תשובות מהיכן יבוא המימון להמשך מפעל לאומי כפרוייקט הלבני, אבל יש לי שאלה נוקבת אחת: זמן לא רב לפני המרת ה"לבני 3", הופיעה כתבה גדולה בעיתונות תחת הכותר"רת. איך הרווחנו ממות ה"לבני". יש תשר"בות חותכות: במספרים מוחלטים הכותב צודק. רווח יש. השאלה היא: מה הפסדנו?

★ ★ ★

הטלוויזיה קברה במי ירה את הסרט הת"עודי "ברוך אל היערות". מסיכות השמר"רות עימה, הקרינה את סרטה היחודי על הפרטינים כ"30:3 אש"ף כיום שיש, שעה שרוב עם ישראל גם לקראת השבת. את סרט הילדים "רובה חוליות" שידרו באמצע השבוע בשעה 22:30 בלילה ...